

Fiskivinnuskeiðið í Fuglafirði

Útbúgving gevvur tryggari arbeiðsmegi

— sigur Andrea Lervig, formaður í Fuglafjarðar Arbeiðskvinnufelag. Hon hevur sjálf fylgt fiskivinnuskeiðinum í Fuglafirði, sum hon hevur alt gott at bera. Nú byrjar nýtt skeið aftur

Fyri góðum ári síðan, heitti arbeiðsgevari í Fuglafirði á Fuglafjarðar arbeiðskvinnufelag, og spurdi, hvat gerast kundi fyri at fáa stabiilari arbeiðsmegi á flakavirkjunum. Nevndin kom ásamt um, í fyrsta umfari at fáa ein fund í lag við leiðslurnar og arbeiðsformenn á báðum virkjunum her í bygðini, fyri at tosa um viðurskiptini. Millum annað kom nevndin við

uppskoti um skúla innan fiskivinnuna. Hesum uppskoti varð væl undirtikið við, og 3. september 1985 varð sett á stovn skeið innan fiskiúdnáð í Fuglafjarðar kommunu. Hvønn politiskan lit hesi fólk hava, sum nú hava gjørt hetta tiltak til veruleika, kunnu vit lata liggja. Tað sum er av størsta týdningi er, at fáa hetta arbeiði upp á eitt hægri støði. Min meining er, at hetta bert

kann gerast við at útbúgva tey, sum her skulu starvast.

Sum stýringin í landinum er farin fram, er hetta arbeiði ikki havt í huga. Skúli skal til alt og øll skulu ganga í skúla, bert til tað sum er grundarlagið í samfelagnum, nýtist ikki nøkur sum helst útbúgving. Hetta kann ikki vera rætt. Ti eiga tey, sum hava áhuga fyri hesum arbeiði, eisini

at hava møguleika at útbúgva seg, og harvið fáa innlit í ymisk viðurskipti í samfelagnum, hesi vóru viðvíkjandi.

Arbeitt eigur at vera fram ímóti at gera hesi arbeiðsplass so góð sum gjørligt, so fólk kunnu trivast her. Her hugsi eg eisini um lønina. Tað kann bert vera ein sjálfvølgja, at hesi fólk fáa fasta løn, eins væl og aðrir arbeiðstættir. Hetta eiga landsins myndugleikar at gera sær greitt. Júst stabiilari arbeiðsmegin er, jú betri vóru fáa vit, og harvið meira pening fyr vøruna.

Teknikkurin stendur ikki í stað, og nú útlit eru til meira tekniska útgerð á flakavirkjum, eiga vit

Endurnýta burturkastið

Brennistøð er ikki rætta loysnin fyri at sleppa av við burturkast. Tað halda tey í danska býnum Vejle. Átlanin var annars at byggja eina nýggja brennistøð, men hesi átlan hava tey slept, m.a. av vandanum fyri dioxin-dálking.

Í staðin skal næstan alt burturkastið í býnum nýtast aftur, 95 pst. So nógur burturkast verður ikki endurnýtt nakra aðrastaðni í Danmark.

Í Vejle búgva nøkulunda líka nógur fólk sum í Føroyum. Ruskplássid hjá teimum er á tremur, og tí var neyðugt nú at finna aðra loysn.

Alt burturkast frá iðnaðinum og frá húshaldum verður longu í ár skilt frá øðrum burturkasti og latið endurnýtingarfyrirtekum. Papp, pappir, plastikk, metall og træ skal seljast. Húshaldið skulu hava tveir sekkir til burturkast, ein til matleivdir og ein til annað burturkast. Matleivdirnar verða latnar einari fyrirteku, ið ger tær um til svinafóður.

Hesin máttin at loysa spurningin við burturkasti er mettur at kosta kommununi umleið 15,5 mió. krónur.

arbeiðsfólk at gera alt fyri at fylgja við, og ikki lata alt fara yvir høvðinum á okkum, men at vit eisini á hesum øki kunnu gera okkum galdandi, so vit ikki standa arbeiðsleys av teirri grund.

Samanumtikið ynski

eg, at hetta tiltak ikki má enda á byrjunarstigi, men at luttøkan til komandi fiskivinnuskeið verður líka stór sum til tað fyrsta.

Við nýrskvøðu
Andrea Lervig

J. Símun Hansen

Við J. Símun Hansen er ein av okkara iðnastu og gløggestu bygðasøugranskarum farin undir mold, og tí eru grundir til, at vit støðga á og minnst henda mentamann.

J. Símun Hansen var føddur í Klaksvík 19. oktober 1912 og fór sum tilkomin til skips og var fiskimaður í 4 ár. Seinni tók hann studentspróg og síðan lærarapróg og síðan lærarskúla.

Aftan á próvtøkuna var hann lærari í ymiskum bygðum eitt nú Hattarvík/ Kirkju og í Kvívík, til hann í 1950 varð settur í starv við Klaksvíkar skúla.

J. Símun Hansen sýndi tíðliga hegni og áhuga fyri skrivning og var blaðstjóri á Norðlýsinum frá 1951 til 1966. Men tað var nú sum rithøvundur, hann gjørdist kendur og kom at seta síni djúpu spor í føroyskt søguligt rithøvundavirksemi. Hann hevði stóran áhuga fyri vinnuligu søguni og áhugi hansara fyri gomlu bygðasøguni var ómetaliga stórur.

Í 1966 gav J. Símun Hansen út sína fyrstu bók og tað var *Havið og Vit*, sum er í tveimum partum. Hetta er ein siglingarsøga og ein vinnulivssøga.

Høvuðsverk Simunar kom tó at vera siðsøguliga stórverkið »Tey byggja land« — eitt verk í fleiri partum umfatandi allar søknir í Norðuroyrum. Hetta er eitt framúrskarandi verk á so mangan hátt, tó fyrst og fremst við at vera eyðkent av einum visindaligum rannsóknarhátti, sum ein ikki áður hevði sæð í bygðasøguligum bókum.

Við hesum rannsóknarhátti hevur J. Símun Hansen systematiskt gjøgnumgengið ta gomlu búsetingarsøguna, lýst hvar bygdirnar og teirra býlingar fyrst hava ligið. Hann kortlegði tann gamla bœin og greindi út, hvussuleiðis bœurin var vaksin gjøgnum öldirnar. Hann greiddi frá fyrndarhúsum og teimum húsum, sum vóru komin til gjøgnum tíðina og frá teimum ættum og teimum fólki, sum bygdu hesi hús. Sinar keldur fann hann við iðnum og systematiskum rannsóknararbeiði á Føroya landsskjalasavni og ikki minst í teimum mongu gomlu skilafólki, sum hann hevur tosað við gjøgnum øll tey mongu ár, hann arbeiddi við bygðasøguni í Norðuroygjum. Lagt kann vera afturat, at hann dugdi ógvuliga væl at nýta hesar keldur — nakað, ið er fáum søugranskarum unt.

Tað siðsøguliga stórverk, sum liggur eftir J. Símun Hansen er sostatt

eitt úrslit av høgt kvalifiseraðum arbeiði við bæði skrivligum og munnligum keldum. Sostatt hevur J. Símun Hansen ikki bert givið norðoyingum teirra søgu og vist teimum á røturnar, men eisini gjørt sitt til tann stóra áhuga, sum víða hvar tykist vera vaksandi fyri okkara søguliga røtum. Hesin áhugi er eitt ógvuliga positivt fyrirbrigdi og tað, at hann er stútt vaksandi millum ungdomin er eitt gott dømi um, at vit hóast alt royna at varðveita og fjálga um tann identitet, sum einki fólk og eingin tjóð kann vera fyri uttan.

J. Símun Hansen var ongantíð kargur við sinari vitan, hann var altíð til reiðar at veita teimum vegleiðing og stuðul, sum tókust við einhvønn siðsøguligan ella ættsøguligan spurning. Hann er nú deyður, men verk hansara kemur at standa sum ein vakur minnisvarði yvir ein fróðan, iðnan og heiðurligan granskar.

jd

FERÐSLUTRYGD

er at halda seg til
loyvdu ferðina

sosialurin

telf. 11820

S. BOKHALDSVIRKID

Grannskoðan · Edv-virkid
Tlf. 61376

Fylg við,
hvat hendir

tíðindablaðið
sosialurin

BERGMENN
spæla allan
tónleik til dans
fyri rímiligan
penga.
Tlf. 16134